

Jeg ved så ikke rigtig, om vi ved denne førstebehandling må konstatere, at partierne har talt sig fra hinanden igen. Jeg vil ikke drage den konklusion endnu, men vil lade tvivlen komme den anklagede til gode. Jeg håber, det vil kunne lade sig gøre med alle gode kræfter og alle gode viljers samarbejde at nå til vejs ende i denne folketingssamling.

Det er rigtigt, at der er nogle udestående problemer, men jeg tror altså også godt, det kan lade sig gøre at få de problemer løst, få dem knust, sådan at vi – når vi også ser, hvad Nordskov Nielsen-udvalget kommer med – kan få det passet ind i den rigtige sammenhæng. Det ville være mærkeligt, om vi ikke, når vi slutter til sommer, skulle kunne sige, at vi er ved vejs ende, og at vi ikke skal have det her op i en tredje folketingssamling.

Tom Behnke (FP):

Jeg er lidt forundret over den debat på korte bemærkninger, der udspandt sig for et kort øjeblik siden. Som jeg hørte det, var der tilkendegivelser fra V og K om hovedsynspunkterne i forhold til det lovforslag, vi behandler her i dag, et lovforslag, som er fuldstændig uændret i forhold til det lovforslag, der blev behandlet i sidste samling.

Derfor er det da naturligt, at man lige får ridset op, hvor det var vi stod dengang, og hvor vi står i dag. Da lovforslaget er genfremsat fuldstændig uændret, er det relevant, at man lige får ridset hovedsynspunkterne op, og jeg synes ikke, det er rimeligt, at både Socialdemokratiet og SF's ordfører bliver nærmest polemiske, blot fordi man tillader sig kort at ridse hovedsynspunkterne op.

Det betyder jo ikke, at man ikke har været med til forhandlingerne. Det betyder heller ikke, at man ikke er villig til at indgå nogle kompromiser, og at der ikke kan ændres nogen ting. Sådan forholder det sig i hvert fald for Fremskridtspartiets vedkommende. Vi har været med i forhandlingerne hele vejen igennem, vi glæder os til, at forhandlingerne skal fortsætte, og vi er da klar til at indgå nogle kompromiser, hvis det skal være nødvendigt.

Men vi har da også nogle holdninger, som vi har med i tasken, når vi går til forhandling, og når vi nu har muligheden i dag for lige at få ridset op, hvad synspunkterne er, synes jeg, det er relevant, at man gør det, uden at vi får en meget polemisk debat på korte bemærkninger her i dag. Forslaget er jo i virkeligheden blot et start-

skud til anden halvleg af de forhandlinger, der skal foregå i udvalget, for forhandlingerne er slet ikke færdige endnu.

Men til trods for den lidt polemiske debat, der har været på korte bemærkninger tidligere på dagen, vil jeg alligevel vove det ene øje og ridse op, hvad Fremskridtspartiet mener om denne her ombudsmandslov, og hvor vi står henne.

Vi har også den opfattelse, at det, der er det vigtige, er, at Ombudsmanden er uafhængig; han skal være helt og aldeles uafhængig. Det er også vores opfattelse, at vi kun skal have én ombudsmand. Der skal ikke være nogen viceombudsmand, og der skal ikke være andre typer ombudsmand – der har været foreslået en børneombudsmand osv.

Det er vores opfattelse, vi skal have én ombudsmand, han skal være uafhængig, og han skal være personificeret, således at når hans underskrift står på en afgørelse, så ved han helt præcis, hvad det er for en sag, han har truffet afgørelse i, og således at når man vender tilbage, så kan ombudsmanden huske eller i hvert fald relativt hurtigt få genopfrisket sagen, altså at det er en personlig afgørelse, at det er ombudsmanden og ikke institutionen, der har behandlet sagen.

Vedrørende udvidelsen af Ombudsmandens kompetence til også at tage sig af kommunale sager må jeg sige, at dér er Fremskridtspartiet lidt tilbageholdende.

Vi er også lidt bekymrede over, om vi skal udvide sagsmængden i det omfang, som forslaget lægger op til, og som debatten også har kørt lidt på, for vi har tilsynsrådene, og det er dem, der fører tilsyn med kommunerne. Og hvis ikke de gør det godt nok, synes jeg, vi skal kigge på tilsynsrådene og så få strammet tilsynsrådene op.

Der kan godt være steder rundt i landet, hvor det måske ikke kører helt, som det burde gøre, i tilsynsrådene, det skal jeg ikke kunne sige; men hvis det er tilfældet, så lad os se på det, og så lad os få strammet op på det og måske kigge lidt på habiliteten i tilsynsrådene, frem for at vi går ind og siger, at Ombudsmanden fremover skal til også at behandle de sager. Det synes jeg vil være synd, for jeg er sikker på, at Ombudsmandens skrivebord vil blive overdænget med så mange sager, at Ombudsmanden ikke længere kan overkomme sagsmængderne. Det vil være synd, for så mister Ombudsmanden den funktion, han egentlig har.